

Životopis Anna Urbášková

Paní Anna Urbášková se narodila 2. září roku 1932 rodičům Janu Urbáškovi, který pocházel z nedaleké Hrabové, a Albíně Urbáškové (rozené Jílkové) z Dubicka jako druhorozené dítě. Prvorozenou byla sestra Františka, která na svět přišla v prosinci roku 1926.

Annini rodiče byli zemědělci. Věnovali se soukromému hospodaření. Paní Anna vzpomíná, kolik práce takové zemědělství obnáší. Zmiňuje, jak musely se sestrou už jako malé děti pomáhat na poli i kolem dobytka.

V roce 1938 začala Anna chodit na dubickou základní školu. Brzy po nástupu do první třídy byla ale vyhlášena mnichovská dohoda a bylo rozhodnuto, že zejména pohraniční oblasti Československa budou postoupeny Německu jako tzv. Sudety. Do oblasti Sudet byla zahrnuta i převážně česká obec Dubicko, ve které žilo jen několik národnostně smíšených manželství.

Základní škola se rozdělila na českou a německou část. Žáci německé jednotřídky měli různé výhody, jako byly například obědy zdarma, více otopu v zimě a podobně. Němci byli dosazeni na vedoucí pozice v obci. Paní Urbáškové se do paměti vryly pochody Hitlerjugend, kteří se scházeli a řadili před dubickou sokolovnou.

V roce 1939 vypukla druhá světová válka. Rodiče paní Urbáškové byli nuceni odvádět povinné dodávky ze svého hospodaření Němcům. V té době fungoval lístkový systém a potraviny byly pro běžné občany na přiděl. Bylo nařízené, kolik dobytka na váhu smí zemědělec chovat. U Urbášků se dařilo díky zemědělské činnosti nasytit i námezdní pracovní sílu, která na statku vypomáhala. Rodina také pomáhala s potravinovou pomocí partyzánům, kteří byli ukryti v podzemních bunkrech v lese nad Dubickem. Paní Urbášková partyzána jako dítě spatřila a vzpomíná na to, jak vypadal jeho oděv. Byl celý pošíť větvičkami.

Během války se rodina snažila pomáhat i svým příbuzným, kteří žili v Praze. Ve městech bylo za války potravin velmi málo a Urbáškovi tak posílali do Prahy něco k snědku. Vždy bylo potřeba poslat dvojnásobné množství potravin – jednou pro příbuzné, podruhé pro prostředníka, který jídlo přepravoval. Někdy se cestování surovin protáhlo a do Prahy dorazily potraviny už zkažené (například husa).

Urbáškoví byli vlastenecky založená rodina, hrdá na svou zem, odvážná a někdy také vzpurná vůči nařízením. Členové rodiny tak například odmítali zdravit hajlováním nebo vyvěšovat na svém domě prapor s hákovým křížem.

Ráno osvobození Dubicka bylo pro Urbáškovy překvapivé. Měli ve své zahradě sovětský tank. S osvoboditeli poseděli, popovídali. Dostali ale od nich varování, že za nimi jdou oddíly, před kterými je lepší cennosti a děvčata schovat.

V letech 1947 - 1950 paní Anna Urbášková studovala na Zemědělské škole, která byla rovněž v Dubicku. Vyučování probíhalo třikrát týdně v odpoledních hodinách z důvodu malé kapacity učeben ve škole.

V roce 1948 se k moci v Československu dostali komunisté. Těžkosti pro soukromé zemědělce se dotkly rodiny podruhé. Opět bylo zapotřebí odvádět povinnou část zemědělské produkce. Rodině také byla zabírána pole. Zůstávaly jim pozemky s horší kvalitou a nižším výnosem.

V zemědělské tradici pokračovala sestra Františka. V letech 1950 – 1974 paní Anna pracovala v soukromém hospodářství své sestry.

Rodina byla hluboce věřící. Komunismus se jí tak dotkl i v oblasti víry. Věřící lidé se v té době mohli dočkat nepříjemností, které jim režim přichystal. Přesto byla paní Anna hrdá a veřejně se ke své víře hlásila.

V letech 1974 – 1991 pak byla zaměstnána v Olšanských papírnách, závod Lukavice. V roce 1991 nastoupila paní Anna do starobního důchodu.

Paní Anna Urbášková se nikdy neprovdala a neměla žádné děti. Jako své ale vnímala děti své sestry, s níž žila v rodném domě v Dubicku. Ve svém rodišti žije s potomky své sestry dodnes.